

George PAPU

Cabinet individual de avocat

CĂTRE JUDECĂTORIA SECTORULUI 3 BUCUREȘTI

Referitor la dosarul nr. 10575/301/2020

Termen de pronunțare : luni 5 aprilie 2021

Rog a fi transmise urgent domnului judecător Mihai Georgel Geantă

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul (...), inculpat în cauza ce face obiectul dosarului sus-menționat, prin apărător ales PAPU GEORGE, în baza art. 390, 396 alin. 5, raportat la art. 16 alin.1 lit. b, teza a II-a C.pr.pen, solicităm achitarea inculpatului pentru următoarele :

CONSIDERENTE

Prin rechizitoriul din 27 mai 2020 al Parchetului de pe lângă Judecătoria sectorului 3, a fost trimis în judecată inculpatul (...) pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prevăzută de art. 273 alin. 1 Cod penal, în concurs real (art. 38 alin. 1 C.pen.), constând în aceea că, la 9.06.2014, cu prilejul audierii în calitate de martor, de către organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției și în 7.12.2014, cu prilejul audierii în calitate de martor, de către instanța de judecată, în cadrul dosarului penal nr. 22674/3/2014 al Tribunalului București, secția I penală, a făcut afirmații mincinoase.

Potrivit rechizitoriului, în 9 iunie 2014 a afirmat că în ultimii trei ani, după decesul avocatului Stanciu Andrei, numita Rarinca Mariana a plătit în continuare facturile, impozitele și celelalte taxe aferente celor două imobile aparținând familiei Stanciu, din bani proprii, fără ca numita Stanciu Livia-Doina să îi dea banii pe care Rarinca Mariana i-a pus de la ea; pentru aceste cheltuieli Rarinca Mariana îi cerea o dată la trei-patru luni un card bancar emis de RCS-RDS pe numele său, cu ajutorul căruia plătea cheltuielile aferente celor două imobile ale familiei Stanciu; în 17 decembrie 2014 a afirmat că inculpata Rarinca Mariana a achitat din cursul anului 2009 până în vara anului 2013 cheltuielile referitoare la două apartamente din Galați aparținând numitei Stanciu Livia Doina și numitului Stanciu Andrei, că a pus la dispoziția inculpatei Rarinca Mariana un card de pe care aceasta a retras sume de bani (1600 lei, 400 euro și o altă sumă, neprecizată pentru a le da la trei persoane ce solicitau restituirea sumelor cu titlu de avans onorariu plătite avocatului Stanciu Andrei (numita Stanciu Doina Livia spunând telefonic inculpatei Rarinca Mariana să plătească avansurile din onorariu pentru că va primi banii înapoi) și că nu are cunoștință despre

intenția inculpatei Rarinca Mariana de a trimite părții vătămate Stanciu Livia Doina vreun fax cu o listă a datoriilor pretinse și cu amenințări.

În faza de urmărire penală, în fața organului de cercetare penală a fost audiat inculpatul (ca suspect) și numita Rarinca Mariana, ca martor.

În fața instanței a fost audiat inculpatul (care și-a susținut nevinovăția) și martora Rarinca Mariana, exclusiv asupra existenței, la data săvârșirii faptelor, a unei relații de concubinaj, aspect reținut și la acea dată (în anul 2014) de organele judiciare, ce s-a conturat și în fața instanței, cei doi dezvoltând, încă din 2008 relații asemănătoare soților, conviețuind împreună, ulterior devenind soți.

Apărarea principală are în vedere faptul că, **oricare dintre concubini are dreptul să nu depună mărturie împotriva celui alt concubin, neputând să fie constrâns să depună mărturie, în calitate de martor**, sub sancțiunea prevăzută de prevederile art. 273 C.pen.

”Persoanele care au posibilitatea legală de a refuza să depună mărturie (de exemplu, cele prevăzute la art. 116-117 C.pr.pen. sau art. 317 C.pr.civ) și au uzitat de acest drept nu pot fi subiecți activi ai infracțiunii de mărturie mincinoasă”.¹

În esență, **”la data comiterii faptei, voința sa [a inculpatului] a fost alterată, prin inexistența posibilității de a refuza să declare”**², iar dacă ar fi avut această posibilitate, ar fi uzitat de dreptul de a refuza să dea o declarație în calitate de martor (cum a arătat în fața instanței).

Prin Decizia nr.562/2017, publicată în Monitorul Oficial pe data de 23.X.2017, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.117, alin.1, lit.a și lit.b din Codul de procedură penală, care exclude de la dreptul de a refuza să fie audiate în calitate de martor persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți, este neconstituțională.

În motivare, se arată că rațiunea dreptului de a refuza să declare în calitate de martor al persoanelor enumerate în art.117, alin.1, lit.a și lit.b din Codul de procedură penală rezidă în ocrotirea sentimentelor de afecțiune pe care soțul, fostul soț, ascendenții sau descendenții, frații și surorile suspectului sau inculpatului le pot avea față de aceștia din urmă, așa încât problema de conștiință cu care se confruntă persoanele enumerate în norma procesual penală respectivă justifică scutirea acestora de la obligația civică de a da probe într-un proces penal. Reglementând dreptul acestora de a refuza să fie audiate în calitate de martor împotriva unei rude, soț/fost soț, legiuitorul a recunoscut valoarea socială a acestor relații în societate și a urmărit să împiedice martorii să se confrunte cu dilema morală de a alege între a da declarații, conforme cu adevărul, cu riscul periclitării vieții de familie, ori a da declarații, neconforme cu adevărul, în scopul protejării vieții de familie, dar cu riscul condamnării pentru mărturie mincinoasă³.

¹ Georgina Bodoroncea în G. Bodoroncea, V. Cioclei, I. Kuglay, L.V. Lefterache, T. Manea, I. Nedelcu, F.-M. Vasile — *Codul penal. Comentariu pe articole. Ediția 2*, ed. C.H. Beck, București, 2016, pagina 805.

² A se vedea Decizia penală nr.1.567/A, pronunțată în ședința publică din data de 21.XI.2018, în dosarul nr.8241/740/2016, de Curtea de Apel București, secția I penală, depusă la termenul din 30 martie 2021.

³ ”Curtea constată astfel că dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii — din perspectiva lipsei de corelare cu

”Dispozițiile art. 117 au un caracter mixt, atât de procedură cât și de drept substanțial, întrucât modificarea calității persoanelor care pot invoca prevederile respective determină o modificare a condițiilor de incriminare (mutatis mutandis, D.C.C. nr. 1470 din 8 noiembrie 2011)”⁴.

Prin prisma acestor considerente, apreciem faptul că Decizia nr.562 din 19 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.117 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Codul de procedură penală are efectul unei dispoziții legale de dezincriminare a infracțiunii de mărturie mincinoasă, săvârșită de către o persoană care dezvoltă cu inculpatul relații asemănătoare celor dintre soți și care, deși ar fi intenționat, nu a avut posibilitatea să refuze să depună mărturie în privința celuilalt.

*”În această situație, în care norma procedural penală a fost supusă controlului și reconfigurării prin prisma constituționalității, cu un efect substanțial asupra caracterului penal al faptei din această cauză, aflată în curs de desfășurare, instanța de fond avea obligația să țină seama de rezultatul acestui examen de constituționalitate și să reevalueze situația de fapt prin prisma noii configurații constituționale a normei procedural penale, ajungând la concluzia că infracțiunea de mărturie mincinoasă nu ar mai fi fost comisă. Curtea apreciază că nu se poate trece cu vederea peste constatarea Curții Constituționale, chiar dacă este ulterioară comiterii faptei penale, cu motivarea pur teoretică, potrivit căreia deciziile Curții Constituționale produc efecte doar pentru viitor. Independent de configurația legislativă de la momentul luării declarației de martor și de împrejurarea că neconstituționalitatea a fost constatată ulterior, **modificarea intervenită în timpul desfășurării procesului penal trebuie să-și producă efectele.**”⁵*

Dacă se va trece peste această apărare principală, care vizează totalitatea relatărilor (din ambele declarații), o situație asemănătoare este cea legată de partea din declarația din 17.12.2014, în care inculpatul a arătat că nu cunoștea faptul că numita Rarinca Mariana intenționa să trimită numitei Stanciu Livia Doina un fax la locul de muncă cu pretensele datorii și amenințări.

Rechizitoriul arată (pagina 3, paragraf ultim) că din interceptarea unei convorbiri purtate de inculpat cu Rarinca Mariana, în 05.06.2014, reiese că acesta i-a recomandat acesteia să o amenințe pe Stanciu Livia Doina.

Prin urmare, parchetul consideră că inculpatul a instigat-o pe numita Rarinca Mariana să transmită amenințări, deci acesta ar fi participat la săvârșirea faptei de șantaj, solicitându-i-se în instanță să confirme acest aspect.

Lăsând la o parte aspectele relatate de inculpat în fața organului de cercetare penală în calitate de suspect, dar și în instanță (legate de neînțelegerea întrebării datorate vârstei și stării

dispozițiile art. 119 din Codul de procedură penală raportat la definiția legală a „membrului de familie” stabilită prin art. 177 din Codul penal — fiind contrare dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.”

⁴ Victor Horia Dimitrie Constantinescu, în M. Udriou, A. Andone-Bontaș, G. Bodoroncea, S. Bogdan, M. Bulancea, D.-S. Cherteș, L.P. Chiș, V. Constantinescu, D. Grădinaru, A.-V. Iugan, C. Jderu, I. Kuglay, C. Meceanu, I. Nedelcu, M. Popa, L. Postelnicu, S. Rădulețu, A.-M. Șinc, R. Slăvoiu, I. Tocan, A.-R. Trandafir, M. Vasiescu, G. Zlati – *Codul de procedură penală. Comentariu pe articole*. Ed. 3, ed. C.H. Beck, București, 2020, pagina 833.

⁵ Decizia penală nr.1.567/A, pronunțată în ședința publică din data de 21.XI.2018, în dosarul nr.8241/740/2016, de Curtea de Apel București, secția I penală, precitată.

psihice de la acel moment), asupra cărora vom reveni, în literatura de specialitate s-a subliniat că: **”această infracțiune nu poate fi reținută nici atunci când declarația solicitată martorului ar putea duce la condamnarea sa, chiar și într-o altă procedură judiciară decât cea în care este ascultat”**⁶

Detaliind, se poate observa (atât din declarația efectivă, cât și din încheierea de ședință a Tribunalului) faptul că, la data de 7.12.2014, **la momentul audierii, nu i s-a pus în vedere inculpatului, atunci martor că, potrivit articolului 118 C.pr.pen (dreptul martorului de a nu se acuza)**⁷ acesta poate refuza să răspundă la întrebări al căror răspuns l-ar incrimina, acesta nebeneficiind nici de asistență juridică din partea unui avocat, care i-ar fi putut învedera acest drept, de a refuza să dea declarații incriminatoare.

Prin urmare, ne aflăm în situația identică celei dezbătute mai sus, când inculpatul a fost constrâns să răspundă la o întrebare⁸, în condițiile în care avea posibilitatea de a nu se autoincrimina, sens în care învederăm și o hotărâre a instanței supreme prin care s-a dispus achitarea pentru un inculpat aflat într-o situație similară inculpatului din prezenta.

” Or, dacă martorul P. ar fi declarat că ar fi știut aceste aspecte, s-ar fi ajuns la o autoincriminare din partea sa, autoincriminare ce s-ar fi circumscris subiectului activ al infracțiunii de grup infracțional organizat sau formei de participație a complicității la activitățile de natură penală care făceau tocmai obiectul urmăririi penale în dosarul nr...../P/2015 al DNA – Serviciul Teritorial Brașov. ...

Prin urmare, Parchetul avea suficiente date și își formase o convingere din care putea și trebuia să-și dea seama că P., fiind chemat a da declarație în calitate de martor în dosarul nr...../P/2015, putea fi pus în situația de a se autoincrimina.

Astfel, fiind obligat să declare adevărul în calitate de martor, dacă ar fi confirmat că știe despre ceea ce a declarat mincinos în opinia parchetului, declarația sa l-ar fi expus unor sancțiuni penale.

În aceste condiții, nu poate fi pus la îndoială faptul că dreptul de a nu se autoincrimina nu poate fi condiționat de decizia organelor de urmărire penală de a formula sau nu acuzații împotriva unei persoane despre care, anterior, făcuse afirmația că era o <<persoană implicată în activitatea infracțională>> (supra pct.21) ori de a atribui, în mod formal, calitatea procesuală de martor celui pe care organele de urmărire penală îl suspectau de comiterea unor fapte ce pot fi circumscrise ilicitului penal, iar în situația în care acesta nu declară adevărul – la care îl obligă calitatea de martor atribuită formal – să se formuleze împotriva acestuia o acuzație. Înalta Curte are în vedere faptul că, pe tărâmul art.6 din Convenție, orice persoană împotriva căreia există suspiciuni de vinovăție este protejată, beneficiind de dreptul la tăcere și de dreptul a nu se autoincrimina.

Cerința normei de incriminare presupune o situație premisă, aceea a existenței unui raport juridic între o persoană și autoritatea judiciară, respectiv a martorului, ulterior

⁶ Sergiu Bogdan, Doris Alina Șerban – *Drept penal. Partea specială. Infracțiuni contra persoanei și contra înfăptuirii justiției*, ed. Universul Juridic, București, 2017, pagina 342.

⁷ Pentru detalii a se vedea G. Bodoroncea, V. Cioclei, I. Kuglay, L.V. Lefterache, T. Manea, I. Nedelcu, F.-M. Vasile – *Codul penal. Comentariu pe articole. Ediția 2*, ed. C.H. Beck, București, 2016, pagina 806 – 807.

⁸ Îndatorirea de a fi martor este o **obligație legală, întrucât neîndeplinirea ei poate atrage o constrângere juridică** (Gheorghită Mateuț – *Procedură penală. Partea generală*, ed. Universul juridic, București, 2019, pagina 539).

constatării existenței acestui raport urmând a se face analiza realizării sau nu a tipicității obiective și subiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Câtă vreme inculpatul P. nu putea avea calitatea de martor în prezenta cauză, ne fiind astfel în prezența situației premisă, nu se mai poate trece la analiza realizării cerințelor de tipicitate. De altfel, astfel cum Înalta Curte a precizat supra la pct. III.2., legiuitorul a reglementat prin art. 115 alin. (1) din Codul de procedură penală Capacitatea de a fi martor, prevăzând că Orice persoană poate fi citată și audiată în calitate de martor, cu excepția părților și a subiecților procesuali principali.”⁹

Cu privire la fiecare dintre celelalte afirmații, dorim să facem precizarea că despre plățile făcute de Rarinca Mariana, inculpatul **nu a luat cunoștință în mod direct, neverificând cele relatate de aceasta, ca atare a transmis ceea ce îi transmisese aceasta**, așa cum acesta a declarat atât în fața instanței, cât și în fața organului de cercetare penală (declarația de suspect din 17.09.2015 menționează de unsprezece ori că tot ce a declarat cunoaște de la aceasta).

Aceste aspecte sunt întărite de declarația de martor a numitei Rarinca Mariana, dată în prezenta cauză, în fața organului de cercetare penală la 25.11.2015.

La fel, în declarațiile din dosarul cu nr. 224 /P/2014, din 9.06.2014 ale numitului (...), acesta arată că tot ce știe, știe indirect (de la numita Rarinca Mariana), iar (...) declară că nu cunoaște anumite aspecte pentru ca mama sa, Rarinca Mariana, nu i le-a spus, iar prin referatul de solicitare a efectuării unei percheziții informatice din 12.06.2014 (fila 4, paragraful 4) se arată de către procurori faptul că Rarinca Mariana îi induce în eroare pe fiul, respectiv concubinul său, prezentându-le deformat realitatea, inclusiv că îi este creditoare părții vătămate.

Or, referindu-se la existența infracțiunii de mărturie mincinoasă, jurisprudența¹⁰ a stabilit că detaliile din declarație trebuie să fi fost percepute de inculpat în mod direct, iar **perceperea directă a acestor aspecte, prezentate apoi denaturat să fie dovedită**, ceea ce nu este cazul în speța noastră, unde aspectele au fost percepute în mod indirect.

Mai arată soluțiile citate faptul că detaliile transmise în declarație trebuiau să fie esențiale, cum vom dezvolta mai jos.

Legat de cardul denumit impropriu RCS-RDS / RDS RCS, se observă faptul că este vorba despre un card bancar emis de BRD Finance IFN S.A. cu inscripția Readers Digest (pronunția fiind asemănătoare, a creat o confuzie), noi dovedind (a se vedea adresa tabel din 5.02.2020, transmisă de bancă, existentă în dosarul de urmărire penală) faptul că de pe acest

⁹ Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, sentința penală nr. 318 din ședința publică din 22 mai 2018, sursa : <https://media.stiripesurse.ro/other/201809/media-153795905863506700.pdf> .

¹⁰ ”Retragerea declarației mincinoase presupune ca **martorul să ofere detalii pe care le-a perceput direct (aspect dovedit), care erau esențiale și despre care fusese special întrebat și nu să-și mențină declarația anterioară care conținea aspecte contrare realității.**” - ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, Secția Penală, Decizia nr. 74/RC/2016, Ședința publică din 8 martie 2016, sursa : <http://www.scj.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=129783> ; ”Retragerea declarației mincinoase presupune ca **martorul să ofere detalii pe care le-a perceput direct, care erau esențiale și despre care fusese special întrebat și nu să - și mențină declarația anterioară care conținea aspecte contrare realității.**” - Curtea de Apel GALAȚI - Decizie nr 33 din data 14-01-2020, sursa : <https://www.ilegis.ro/practica-extinsa/index/act/id/12839182> .

card au fost realizate retrageri de 4.100 lei, în perioada 08.06.2011 - 15.04.2014 (adică în cei trei ani precizați în declarație, nu doar într-o perioadă de două luni și o săptămână, adică între 25.03.2013 și 01.05.2013, la care se raportează inexplicabil acuizarea).

În esență, înmânându-i acest card, cu permisiunea de a-l folosi, inculpatul nu a efectuat verificări ale extrasului de cont etc., știind, tot de la partenera sa, că a făcut anume retrageri, urmate de plăți pentru familia Stanciu, despre care a relatat, după cum i se spusese.

Tot în referire la existența unor plăți realizate de Rarinca Mariana, în dosarul în care se arată că s-au dat declarații mincinoase, se observă că s-a făcut dovada efectuării unor plăți, inclusiv prin depunerea unui contract de plată prin direct debit intrabancar încheiat în 17.04.2012 cu Banca Transilvania, tocmai pentru realizarea unor plăți pentru Doina Livia Stanciu.

Or, ceea ce inculpatul cunoștea din spusele martorei Rarinca Mariana au un suport probator, deși acesta nu a verificat în detaliu fiecare aspect (nu este uzual și acceptat ca unul dintre parteneri să investigheze, să verifice spusele celuilalt, într-o relație de conviețuire firească, bazată pe încredere reciprocă).

”Dacă martorul a uitat anumite aspecte sau le-a perceput greșit, deși afirmația lui este neadevărată, fapta nu este tipică din perspectiva laturii subiective. În aceste împrejurări, prin atitudinea lui, martorul nu dorește să împiedice înfăptuirea justiției, fapta fiindu-i imputabilă cu titlu de culpă. De altfel, erorile de percepere sunt un fenomen normal al vieții psihologice, astfel că aceste percepții greșite ale realității nu pot fi de plano excluse.”¹¹

”În procesul de evaluare și fixare a elementelor constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, este esențial a se observa dacă există contradicții între declarațiile date de persoana acuzată că ar fi comis o asemenea infracțiune; apoi dacă există aceste nepotriviri, să se verifice dacă ele nu se datorează cumva erorilor de percepție, care erori pot determina o interpretare și o semnificație proprie (diferită de cea reală) evenimentelor relatate de martor. ... În final, trebuie verificat dacă martorul a făcut afirmațiile - considerate neadevărate – cu intenția de a induce în eroare organele judiciare și de a zădărnici stabilirea adevărului judiciar, ori a făcut respectivele afirmații fără a urmări această finalitate, fiind animat de bună credință.”¹²

”Doar în situația în care organele de urmărire penală ar fi dovedit că PM cunoștea cu certitudine despre prezența lui NV în țară anterior datei de 25.12.2011, însă a ascuns acest fapt organelor judiciare, ar fi existat indicii cu privire la comiterea unei infracțiuni, caracterul mincinos al mărturiei trebuind dovedit. Dovada se face prin coroborarea datelor și informațiilor oferite de martor cu celelalte probe administrate în cauză.

Or, în prezenta cauză, simpla apreciere a martorului, potrivit informațiilor pe care acesta le deținea, nu poate atrage în nici un caz concluzia de neveridicitate, astfel cum în mod eronat se susține de către procuror în expunerea motivelor de apel.”¹³

¹¹ S. Bogdan, D. A. Șerban, *op. cit.*, pagina 343.

¹² Decizia nr. 2227 din data de 21.11.2012 a Curții de Apel București, sursa : <https://www.ilegis.ro/practica-extinsa/index/act/id/2920847>.

¹³ Curtea de Apel Galați - Decizia penală nr. 653/2015, sursa : <http://www.legal-land.ro/infractiunea-de-marturie-mincinoasa-achitare/>.

Nu în ultimul rând, trebuie să se aibă în vedere și vârsta pe care o avea martorul la acel moment, respectiv 68 ani, starea sa de emotivitate, bulversare, generată de desfășurarea evenimentelor în contextul cărora a dat cele două depoziții (adus cu mandat de aducere, cu partenera sa de viață arestată în boxă, aspecte care se desprind și din cele relatate de inculpat în prezenta cauză, inclusiv cu referire la aspectul legat de transmisia faxului, pe care acesta nu l-a înțeles din întrebarea adresată, tocmai datorită stării sale care l-a împiedicat să se concentreze).

”Declarațiile mincinoase cu privire la alte aspecte decât cele esențiale cauzei nu îndeplinesc condiția de tipicitate a infracțiunii de mărturie mincinoasă”¹⁴.

În acest sens, rugăm a se observa faptul că chiar sentința de condamnare a numitei Rarinca Mariana în fond (fila 3) arată explicit că fapta de șantaj există indiferent de existența datorii, indiferent dacă faptele compromițătoare sunt reale sau nu și că nu are relevanță împrejurarea că inculpata a considerat că era îndreptățită să primească banii solicitați, câtă vreme mijloacele folosite sunt injuste, prin urmare cele imputate inculpatului nu privesc faptele sau împrejurările esențiale în acea cauză în care a dat declarații.

De altfel în doctrina actuală¹⁵ este dominant punctul de vedere (existent și anterior) potrivit căruia nu are importanță, pentru reținerea infracțiunii de șantaj, dacă folosul ce se dorește a fi obținut este unul just, datorat sau dimpotrivă.

Că este vorba despre aspecte neesențiale o dovedește chiar faptul că declarațiile acestuia nu au fost avute în vedere în niciuna dintre soluțiile¹⁶ din speța respectivă, niciuna dintre declarațiile sale, în ansamblul lor, nu au avut vreun rol în acel dosar, nici măcar nu au fost menționate, folosul just a rezultat din înscrisuri, nu din declarația de martor a inculpatului, mai mult, nici Curtea de Apel București nu a considerat concludent rezultatul cercetărilor în prezenta, pentru a fi solicitate în probațiune în vederea soluționării acelei cauze.

Pentru toate aceste argumente, vă solicităm achitarea inculpatului (...).

Cu deplină considerație,

Av. George Papu

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI SECTORULUI 3 BUCUREȘTI

¹⁴ S. Bogdan, D. A. Șerban, *op. cit.*, pagina 342.

¹⁵ Valerian Cioclei – *Drept penal. Partea specială I. Infracțiuni contra persoanei și infracțiuni contra patrimoniului*, ed. 4 - revăzută și adăugită, ed. Ch. Beck, București 2019, S. Bogdan, D. A. Șerban, *op. cit.*, pagina 143, pagina 192.

¹⁶ Pentru achitarea din apel (desființată ulterior) s-a reținut lipsa descrierii faptelor compromițătoare ce urmau a fi date în vileag și lipsa unei temeri a părții vătămate.